

● Süleyman Abdulla

İki Şiir

Zəfər Türküsü

Daha qaçaq deyil qələbə bizdən,
Hər gün bir zəfərə qol çəkir Ordu.
Keçir zirvələrə ürəyimizdən,
Sinə dağımızdan yol çəkir Ordu.

Dünyanın damarı üzülüb, ey Haqq,
Kim deyər “qara var qaşımız üstə”?!
Tanrı yardımçımız olub, olacaq,
Uğur ilahəsi başımız üstə!

Qarlı Ömər dağı dirənmir dizə,
Azmırıq Murovu dumanda, çəndə.
Döyüşən əsgərin qadası bizə,
Bayraqdan ucası varmı vətəndə?!

Ağ günə çıxmada Qarabağ eli,
Ötüşür üstündən qara şər belə.
Öpür alnımızdan Şuşanın yeli,
Görünür Laçından Kəlbəcər belə.

Biz igid ölməyi gətirdik dada,
Sevgidir qəmimiz mərdin xasına.
Hamı bir-birini satan dünyada,
Bizik torpaq alan qan bahasına.

Yazırıq tarixi qızılı zərlə,
Xoşdur döyüşlərdən ruhu sağ çıxmaq.
Gözəldir süsləmək yurdu zəfərlə,
Zaman qarşısına üzüağ çıxmaq.

Bir Fəsilli Qarabağ

Səni bu soyuq işıq çıxartmaz aydınlığa,
Küçə fanarlarını hovxurmağın adı yox.
Donmuş əlini qaldır yol keçən faralara,
Şaxta hamıya birdir,- doğması yox, yadı yox...

Burda yol bir səmtədir, get-getmə, xeyri yoxdur
Donmuş anı sayırdı vaxtın susqun qülləsi.
Barmağının ucunda ölümü üfür,sönsün,
Gözün kimi sozalır avtomatın lüləsi.

Nədənsə geri sayır qışın əsgər çəkməsi,
Bar vermədi inamin şaxta vuran tumları.
Gümanların fit səsi üzə yazı deyildi,
Yellərdi üzə çırpan üzə duran tumları.

Bir əsgər nəğməsidir çöllərin ulartısı,
Mərmə qutularında notlar dəyişik qalır.
Üzü Qarabağadır yerin-göyün dartısı,
Dərd uzanır yollara,yuxuları dik qalır.

Qara kölgələr düşür qar üstə qara qışda,
Gecənin ay işığı əriyib axmır barı.
İlahi,gör nə vaxtdır fəsilləri dəyişmir,
Bu il də qışda qaldı Qarabağın baharı.

Burda vaxt donub ölmüş yiyəsizlik ucundan,
Bir məzar sükutu var gözlərində, tez sığa.
Donmuş qədəmlərinə səpələnir işıltı,
Səni bu soyuq işıq çıxartmaz aydınlığa.

